

OPINIONS

UN 'CAID' COM CAL

Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON

Toni Cañis

14

LA PORTETA
DE LA VERDOLAGA

Martí Domínguez

14

EL CASTELLÀ EN EL TEATRE

Xavier Bru de Sala

EL CENTRESQUERRATOPS

Josep Vicent Marquès

16

BURGESIA

Isabel-Clara Simó

ENTRE EL GOLF GTI I EL NEW

BEATLE

Salvador Cot

17

POBRESA AMERICANA

Llibert Ferri

L'EXPERIMENT BALEAR

EN LA RECTA DECISIVA

Miquel Payeras

18

S'OBRE EL TELÓ...

Rosa Roig / Vicenta Tasa

L'ÚLTIM SERVEI

DE MARTÍN VILLA

Albert Closas

19

AIGUA. ARAGÓ

Joan Francesc Mira

82

A empentes i rodolons, l'ús de la llengua catalana és cada vegada més normal. Que arribe a ser algun dia normal del tot és una altra qüestió. Abans d'això caldria posar-nos d'acord sobre el significat de la paraula "normal" quan l'apliquem a l'ús d'una llengua moderna en el segle XXI. Mentre ho discutim, el fet que per primera vegada a la història hi haja tantes emissores de ràdio, públiques i privades, competint per l'audiència i en català, és ja una bona notícia des de molts punts de vista. El de la normalització lingüística no és l'únic. Que cada vegada hi haja més oferta de mitjans de comunicació fets i pensats des del país afavoreix el pluralisme, garanteix la democràcia i és un senyal de maduresa social i política. I les mateixes consideracions es poden fer en el cas dels altres mitjans, com la televisió, la premsa escrita i l'electrònica.

Però amb l'augment de l'oferta no n'hi ha prou perquè un balanç tan favorable siga realista. També cal que les empreses periodístiques no estiren més el braç que la màniga i que adeqüen els objectius als mitjans de què disposen. En cas contrari, l'equilibri entre la qualitat i la quantitat de l'oferta es deteriora, les empreses periodístiques es debiliten i, en definitiva, es posa en perill el grau d'independència que necessiten perquè la seua funció siga saludable. Un balanç fet des d'aquest segon punt de vista, des de l'empresarial, no és tan falaguer, perquè el panorama dels mitjans de comunicació al nostre país es divideix a grans trets entre grans grups empresarials, en procés creixent de concentració –i, per tant, d'allunyament dels centres de decisió–, i petites empreses sobrades de voluntarisme i vulnerabilitat. Una aposta decidida del capital autòcton en el món de la comunicació, encara pendent, canviaria moltes coses.

Des de la nostra posició singular, EL TEMPS vol contribuir setmana rere setmana a totes aquestes normalitzacions de què parlem. Volem aportar informació, anàlisi i debat d'idees sobre l'actualitat des de l'òptica dels països de llengua catalana. I l'estrena del nou disseny de la revista, obra d'Enric Satué, és un missatge en aquesta direcció. És la nostra manera d'adaptar-nos a les necessitats d'avui dia i de millorar la revista, que ha arribat fins avui després de més de setze anys de suport continuat dels lectors.

La nostra posició singular també ens dona visions singulars de la realitat, que de vegades no són tan evidents des d'altres òptiques. Per exemple, es pot parlar de normalització del català al món de la ràdio o de la premsa, però això només és una veritat a mitges. Al País Valencià, a les Illes Balears i a la Catalunya Nord la normalització encara no ha avançat tant com al Principat de Catalunya. I les desigualtats es produeixen també en altres àmbits, conseqüència de la manca d'un mercat fort i d'unes estructures polítiques fortes, que frenen el desenvolupament normal de la nostra societat en tots els aspectes. L'última gran notícia econòmica, la possible fusió entre les grans elèctriques espanyoles Endesa i Iberdrola, demostra fins a on arriba la nostra debilitat. La futura companyia fusionada cauria molt lluny de la influència catalana, valenciana o balear, malgrat que s'haguera construït sobre els fonaments posats per la nostra gent i les nostres butxaques. I això, malgrat els balanços positius que puguem fer de la normalització lingüística, demostra que a l'hora de la veritat la balança no és tan fàcil d'equilibrar en la seua globalitat.

“Que cada vegada hi haja més mitjans de comunicació fets i pensats des del país afavoreix el pluralisme, garanteix la democràcia i és un senyal de maduresa social i política.”